

27 lande, der er associeret Den Atlantiske Alliance. På topmødet blev der bl.a. behandlet to grundlæggende spørgsmål: Ajourføringen af NATO's strategiske kapacitet og alliancens udvidelse tre år efter, at de tre første lande i østblokken blev medlemmer.

Nydefineringen af alliancens politiske og strategiske profil er nødvendiggjort af det øgede antal kilder til ustabilitet og usikkerhed (i sammenligning med den tidligere fremherskende trussel fra Sovjetunionen) og af udvidelsen af NATO i henhold til det strategiske koncept fra 1991 og fra 1999, som gik ud på, at man skulle hindre spredning af masseødelæggelsesvåben, bekæmpelse af den internationale terrorisme og den organiserede kriminalitet. Af resultaterne fra Prag fremgår det, at alliancen fortsat skal være den politiske og militære krumtap i den nye europæiske sikkerhedsarkitektur, selv om det ikke på topmødet lykkedes at løse op for alle de politiske og institutionelle knuder i alliancen.

Kan Kommissionen besvare følgende:

1. Anser den fortsat NATO som en alliance i ordets egentlige forstand, eller som spiren til et nyt og mere effektivt system for den kollektive sikkerhed?
2. Hvordan er forbindelserne mellem EU og USA på nuværende tidspunkt, og hvordan vil de udvikle sig?
3. Hvilken form skal EU's hurtige udrykningsstyrke fungere i forhold til NATO's udrykningsstyrke, idet sytten af de nitten NATO-lande er europæiske lande?
4. Hvilken rolle er der i denne sammenhæng tiltænkt WEU?
5. Er det tænkeligt, at formlen »styrket samarbejde« for de lande, der indgår i dette, er tilstrækkelig effektiv til at sikre en selvstændig forsvarspolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christopher Patten

(17. januar 2003)

Da det ærede medlems spørgsmål ikke hører under Kommissionens kompetence, er Kommissionen ikke berettiget til at besvare det.

(2004/C 65 E/020)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0025/03 af Dirk Sterckx (ELDR) til Kommissionen

(13. januar 2003)

Om: Fortegnelse over varer, for hvilke der vil kunne træffes modforholdsregler som led i den amerikanske Foreign Sales Corporation

Den 13. september 2002 offentliggjorde Kommissionen et udkast til en fortegnelse over varer, over for hvilke der kunne træffes modforholdsregler som led i de skatte- og afgiftsforanstaltninger, USA anvender for »Foreign Sales Corporation«. En række importører af amerikanske varer, der er opført på fortegnelsen, er utilfredse med denne foranstaltning. Er der ikke en risiko for, at den kan være til alvorlig ulempe for bestemte europæiske virksomheder? Har Kommissionen lagt sig fast på en holdning til de pågældende? Vil Kommissionen ændre listen for at der kan tages hensyn til disses reaktioner? Hvornår vil Kommissionen træffe en definitiv afgørelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pascal Lamy

(7. februar 2003)

Det ærede medlem stiller spørgsmål i forbindelse med de bekymringer, visse importører i Fællesskabet har om, hvorvidt eventuelle sanktioner over for amerikanske produkter vil få negative konsekvenser for deres virksomheder.

I den forbindelse må det være mig tilladt at minde om den amerikanske lovgivning (Foreign Sales Corporation/Extraterritorial Income legislation) som i modstrid med WTO's (Verdenshandelsorganisationen) regler sikrer amerikanske virksomheder et ulovlig eksporttilskud til en værdi af omkring 4 mia. USD årligt. Efter at Fællesskabet i WTO havde fået medhold i, at den pågældende lovgivning var i modstrid med WTO-reglerne, fik Fællesskabet af WTO den 30. august 2002 bemyndigelse til at iværksætte modforanstaltninger i form af pålæggelse af told på visse varer fra USA op til det ovennævnte beløb. USA har imidlertid endnu ikke taget konkrete skridt i retning af at ville efterleve WTO's afgørelse, selv om både den amerikanske administration og fremtrædende medlemmer af Kongressen har ladet forstå, at det er deres hensigt.

I den forbindelse skal der ikke herske tvivl om, at Kommissionens målsætning i denne handelsstrid ikke er at træffe modforanstaltninger over for amerikanske produkter, men at få USA til at stoppe de ulovlige foranstaltninger, der påvirker fællesskabsvirksomhedernes interesser negativt. Det er derfor Kommissionens mål at sikre, at USA så hurtigt som muligt efterlever WTO-afgørelsen. Hvis USA imidlertid ikke efterlever afgørelsen, har Fællesskabet ingen andre muligheder end at udøve sine WTO-sikrede rettigheder.

I et forsøg på at reducere de negative konsekvenser, som eventuelle modforanstaltninger kunne have på europæisk industri, mest muligt, har Kommissionen gennemført offentlige høringer med henblik på at sikre, at man kun lægger told på produkter, hvor importen fra USA maksimalt udgør 20 % af den samlede import til Fællesskabet. Kommissionen er nu i færd med at gennemgå de svar, den har modtaget fra berørte parter i høringsperioden. I forbindelse med gennemførelsen af denne analyse vil Kommissionen være yderst påpasselig med at sikre, at Fællesskabets interesser ikke skades, hvilket, når alt kommer til alt, er formålet med hele sagen. Der vil blive truffet en endelig beslutning desangående i første kvartal af 2003 efter høring af medlemsstaterne. På indeværende tidspunkt kan der imidlertid ikke siges noget om, hvilke produkter en eventuel liste vil komme til at omfatte.

(2004/C 65 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0180/03
af Glyn Ford (PSE) til Kommissionen

(30. januar 2003)

Om: Forsøg med genmodificerede afgrøder

Kan Kommissionen oplyse, om borgere i medlemsstaterne under og efter forsøg med genmodificerede afgrøder vil have adgang til detaljerne i miljøovervågningsproceduren og resultaterne heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(14. marts 2003)

Forsøgsudsætning af genetisk modificerede organismer (GMO'er), herunder genetisk modificerede afgrøder, reguleres nu ved del B i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer⁽¹⁾, som har fundet anvendelse siden 17. oktober 2002. Til dato (20. februar 2003), er der gennemført 22 forsøgsudsætninger i henhold til dette direktiv. Nærmere oplysninger om disse udsætninger er offentligt tilgængelige via Kommissionens Fælles Forskningscenters (FFC) website på adressen (<http://gmosnif.jrc.it>).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF afløste Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990⁽²⁾, som i del B på tilsvarende vis regulerede forsøgsudsætning af GMO'er, herunder også genetisk modificerede afgrøder. Der er gennemført tilnærmelsesvis 1700 forsøgsudsætninger i henhold til direktiv 90/220/EØF fra oktober 1991, indtil det blev ophævet 17. oktober 2002. Nærmere oplysninger om disse udsætninger er offentligt tilgængelige via Kommissionens Fælles Forskningscenters (FFC) website på adressen (<http://biotech.jrc.it>).

Under direktiv 90/220/EØF var myndighederne i den medlemsstat, hvor udsætningen skulle finde sted, ansvarlige for behandling af ansøgninger og godkendelse af forsøgsudsætninger. Dette gælder også ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF.